

ŠTVRTÁ PÔSTNA NEDĽA C

Dnešnou nedeľou slávime vrchol a polovicu pôstneho obdobia. Vďaka Pánu Bohu dnes už môžeme byť v kostole a tam, kde je to možné, môžeme vidieť kňaza oblečeného v ružovej liturgickej farbe. Dnešná nedeľa sa preto nazýva Nedeľa radosti – Laetare.

Dnešné evanjelium o márnoträtom synovi odborníci nazývajú «perlou svetovej literatúry.» Pri jeho pozornom vypočutí si môžeme dať otázku: „Ktorá z týchto dvoch postáv je dôležitejšia? Otec, či syn?“ V popredí je síce syn, ktorý mal doma u svojho otca všetko, čo potreboval, teda úplný blahobyť. No podľa hol svojím chůtkam po telesných pôžitkoch, a preto požiadal svojho otca, aby mu dal jeho dedičný podiel, že ide do sveta, aby ho tam zveľadil. Otcove prosby a napomenutia boli zbytočné. I napriek otcovým prosbám odišiel a odnášal si množstvo peňazí, celý svoj dedičný podiel a nadovšetko neovládanú telesnú žiadostivosť. V cudzine si prišiel na svoje. Doprial si všetko, po čom túžilo jeho telo. Mal okolo seba množstvo takzvaných priateľov, ktorí ľahko vycítili jeho márnoträtosť a využili ju. Kým mu peniaze stačili, priatelia boli pri ňom, ale ako náhle videli, že začína byť na mizine, postupne ho opúšťali. Určite si dával otázku: Čo teraz? Ísť domov? Na to nemal odvahu, aby sa ukázal otcovi. A vôbec, či by ho po tom všetkom prijal. Musel hľadať riešenie, ako nehľadovať po takých rozkošiach, ktoré prežil.

Tu si dobre všimnime, čo Pán Ježiš zdôraznil. Tento syn si našiel robotu u istého gazdu, ktorý ho poslal svine pásť. Podľa vtedajších okolností tento gazda nebol Žid, ale pohan, keď mal svine. Aby ste, milí čitatelia, pochopili, že sviňa je u Židov nečisté zviera, preto Židia svine nechovajú. Preto si my ani nevieme predstaviť, v akej hroznej ponižujúcej situácii sa tento syn ocitol. Bolo pre neho to najväčšie poníženie a pre pravoverného Žida najväčšia potupa. On Žid a skončil v bahne so sviňami a ešte k tomu musel jesť to, čo dostávali svine. Keď som ako kaplán učil náboženstvo, tak som dostal z Ríma rôzne katechetické diapozitívy, medzi ktorými boli aj na tému tohto podobenstva. Na jednom obrázku bol vyobrazený tento syn, ako sedí v bahne medzi sviňami a rozmýšľa. Stromy okolo neho boli suché, bez lístia a obloha bola zamračená čiernymi mrakmi. Bol to obraz jeho duše. A vtedy vstúpil do seba. Spomenul si na svojho otca, na svoj domov, na blahobyť, ktorý doma prežíval a zatúžil sa vrátiť k otcovi. Pri sviňach uvažoval, čo povie otcovi. „Otče, nie som hoden aby si ma prijal ako syna, ale prijmi ma aspoň ako sluhu. Vstanem a pôjdem.“ Na ďalšom obrázku na diapozitíve bolo vidieť, ako sa stromy okolo neho zazelenali a obloha sa vyjasnila. Jeho návrat domov bol v tom, že uznal, že sa dopustil ťažkého previnenia voči otcovi. Pocítil bolesť nad tým, že veľmi ublížil otcovi svojím hriechom. Odsúdil svoje previnenie a hlboko v duši ho oľutoval. Výsledkom tejto ľútosti bola veľká, ba neuhasiteľná túžba vrátiť sa domov.

Najkrajšie na tomto Ježišovom príbehu je to, že otec márnoträtého syna bežal synovi v ústrety, hodil sa mu okolo krku, vybozkával ho a bez ohľadu na to, že aj keď bol nečistý, lebo žil medzi sviňami, voviedol ho do svojho domu. Sluhom rozkázal, aby synovi pripravili kúpeľ, priniesli najkrajšie šaty, prsteň na ruku a pripravili na privítanie veľkú hostinu.

A teraz si dajme odpoveď na otázku: „Ktorá z týchto dvoch postáv je dôležitejšia?“ Je pravda, že obdivujeme veľkú ľútosť márnoträtého syna a jeho odvahu vrátiť sa domov po takom strašnom previnení, no ešte viacej obdivujeme úžasnú lásku otca voči synovi. Preto mnohí teológovia hovoria, že toto podobenstvo by sa nemalo nazývať ako Podobenstvo o márnoträtom synovi, ale ako Podobenstvo o milosrdnom otcovi.

Všimnime si, prečo evanjelista Lukáš napísal toto podobenstvo a pred ním ešte dve podobné podobenstvá. „*Približovali sa k nemu všetci mýtnici a hriešnici a počúvali ho. Farizeji a zákonníci šomrali: „Tento prijíma hriešnikov a jedáva s nimi.“ Preto im*

povedal tieto podobenstvá...“(porov. Lk 15, 1-3). Keď si prečítame všetky tri, pochopíme, prečo ich Pán Ježiš povedal, že išli za ním mýtnici, čiže hriešnici, aby ho počúvali a z nich sa mnohí obrátili a stali sa dobrými ľuďmi ako napr. mýtnik Lévi, tiež mýtnik Zachej a určite aj ďalší. Farizeji Ježiša počúvali, aby ho podchytili v reči a obžalovali, no nikde sa v evanjeliách nespomína, že by sa niektorý z nich obrátil. Pán Ježiš sa na inom mieste vyjadril na ich adresu, že ich práve mýtnici a hriešnici predídu do nebeského kráľovstva. Tiež sa pred nimi vyjadril, že neprišiel volať spravodlivých, ale hriešnikov.

Táto náuka Pána Ježiša z dnešného evanjelia nás vedie k radosti, že aj ten najväčší hriešnik má možnosť Ježišovou zásluhou vrátiť sa do láskavého náručia nebeského Otca a byť účastný na večnej nebeskej hostine v novom rúchu nebeskej krásy.

Preto vás chcem, milí čitatelia, mojím zamyslením povzbudiť, aby sme sa v tomto pôstnom období vrátili do náručia láskavého nebeského Otca, a to dobrou veľkonočnou svätou spoveďou.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.